

ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΗ

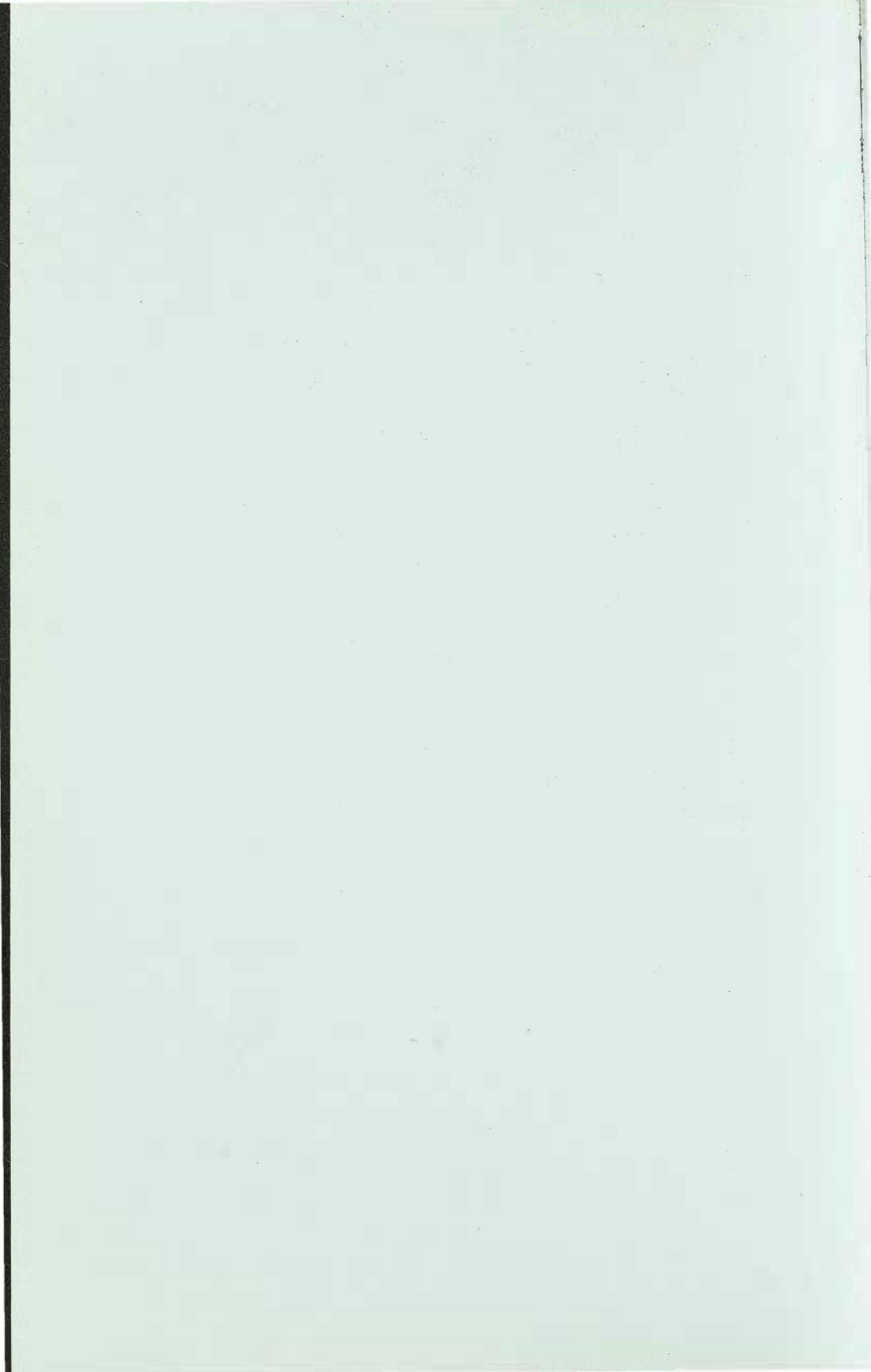
ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΙΜΟΥ Γ, ΜΕΝΑΡΔΟΥ



ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΝΑ' (1987) ΤΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1989



ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΙΜΟΥ Γ. ΜΕΝΑΡΔΟΥ

Ὁ Μενάρδος Σίμος τοῦ Γεωργίου (1871–1933) κατά το χρονικό διάστημα 1896–1898, πού υπηρετοῦσε ὡς σχολάρχης τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λάρνακος, ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴ πού δημοσιεύουμε ἐδῶ, προφανῶς στὴ Λεμεσό, ὅπου ἄνοιξε δικηγορικό γραφεῖο συνεταιρικά μὲ τὰ Ν. Κλ. Λανίτη. Γενικά γιὰ τὸν Σίμο Μενάρδο παραπέμπω στὴν τελευταία συγκεντρωτικὴ βιογραφία του πού δημοσιεύτηκε στὸ «*Βιογραφικὸν Λεξιπὸν Κυπρίων 1800–1920*» τοῦ Ἀριστείδη Κουδουνάρη (σ. 102). Ἡ ἐπιστολὴ αὐτονόητα προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν Πιερίδηδων καὶ δὲν ξέρω πῶς βρέθηκε στὰ χαρτιά μου. Ἀπὸ μιὰ γρήγορη ἔρευνα δὲν συνάντησα δημοσίευσή της ἢ ἀναφορὰ σ' αὐτήν. Ὅμως καὶ ἂν ἔχει ἀλλιῶς τὸ πρᾶγμα, ἡ παρούσα δημοσίευσή τοῦ χειρογράφου ἔχει σημασία γιὰ τὴν ἔρευνα στὸ κυπριολογικὸ πεδίο.

Περμαν' 97. Oct 6/77.

Ἀγαπαι' μου Σουσι

Ἦρθε γὰρ ἐν τῷ παλιῷ κ' ἐχ' μιὰν surprise η' γὰρ ἐς ἐκκολλησθῆναι ; τὰ δυνεοῦν τὸ διαβυρῶν σου εἰς τὴν Ἀραβίαν. Καὶ ἐπ' αὐτῶν τὸ εἶδος, σου γράψω.

Ὅτι παρακαλῶς εἰδὸς σου εἶδε βέλους εἰς τὸ σου ποικίλῃς τὸ εἶδος σου κ'. Ἐργασθεὶς ἐπιχρῶσαι οὖρα καὶ ἰδιόφυτοι κελύς, ἢ κελύς κελύς, ἔργῳ ἔργου σου. Ἦγ' εἴμα πορὶ ἔργου σου εἶμα τὰ ἐγγινὰ τὸ ἀρχαιολογικόν σου κατακρίτον, ἢ πρὶ τῶν γράψω τὸ ἀκούω. Σὺ γὰρ τὸ ἔργον.

Ἡ σοφία η' τίποτε οὐλοῦντες. Ἦγ' ἔμα καὶ ἔχει 135 κελύς σου. Ἡ εἰς ἀκούω, δὲ εἰς ἀκούω τὰ γὰρ καὶ ἀκούω, δὲ τὸ γὰρ εἰς ἀκούω καὶ τίποη ἢ εἰς τὸ - ἢ ἔργου σου εἶμα. Πίλαξί καὶ ἀκούω, καὶ εἰς τὸ σου τὰ γράψω εἰς τὸ σου σου ἢ ἀκούω - ἢ τὸ σου ἔργου ἀκούω σου εἰς τὸ

η' δὲ ἔγραψα: Μὴ χρονολογεῖτε εὐσεβεῖς τὸ ἔσθλόν:

Δουλοῦ δ' ἔγωγε ἢ ἔγωγε ἰσχυροτέρως, Πονεῖται μὲν. Ἐπειδὴ δὲ
 εἶσα Μετὰ Λατρίαν ἔσθλόν μου μὴ ἀποδοῦναι οὐκ ἔστιν
 μὴ δὲ ἐπὶ ἀποδοῦναι καὶ εἶσα. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι ἐπὶ ἀποδοῦναι
 μὴ δὲ ἐπὶ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι, καὶ τὸ ἀποδοῦναι
 καὶ τὸ ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, καὶ τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Μὴ χρονολογεῖτε εὐσεβεῖς τὸ ἔσθλόν.

Ἐπειδὴ μὲν τὸ ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι.

Ὅτι ἔγωγε, ἄδικον, ἄδικον, καὶ τὸ ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι
 καὶ τὸ ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι. Ἐπὶ τοῖς ἀποδοῦναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι, ἔστι τὸ ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι.

Ἐγὼ δὲ
 Ἐγὼ δὲ
 Ἐγὼ δὲ

ΣΧΟΛΙΑ

Λουκῆς Πιερίδης τοῦ Ζήνωνος (1865–1933). Λόγιος, ἐμπορευόμενος, πρόξενος, ἰδρυτῆς τοῦ Ταμειυτηρίου Λάρνακος, ἓνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις ἰδρυτὲς τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τῆς Λάρνακας «*Κυπριακὰ Χρονικά*». Ἐδημοσίευσε ἱστορικὲς μελέτες. Ἀρχαιόφιλος. Εἶχε καταρτίσει ἀρχεῖο καὶ βιβλιοθήκη περὶ Κύπρου, ποὺ δωρήθηκεν ἀργότερα στὸ Κυπριακὸ Μουσεῖο. (Λεπτομέρειες ἰδὲ Ἀριστ. Κουδουνάρη «*Βιογραφικὸν Λεξικὸν Κυπρίων 1800–1920*», σ. 145).

Ἀναγέννησις: Βραχυθύσιος ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἡμερησίς ἐν Λεμεσῷ (1896) ἐκδιδόμενη ὑπὸ Μ. Δ. Φραγούδη, (Ν. Γ. Κυριαζῆ, *Κυπριακὴ Βιβλιογραφία*, ἐν Λάρνακι 1935, σ. 305).

Coram. Τὸ ὀρθὸ Cobham. Claude Delaval Cobham (1842–1915). Ἄγγλος διοικητῆς τῆς ἐπαρχίας Λάρνακας (1879–1907). Μελετητῆς τῆς Κυπριακῆς ἱστορίας. Ἐξέδωσε τὰ *Excerpta Syriae*, ὅπου περιγραφή τῆς Κύπρου ἀπὸ 80 συγγραφεῖς. (Λεπτομέρειες ἰδὲ Φιλόκυπρος «*Μεγάλῃ Κυπριακῇ Ἐγκυκλοπαίδεια*», τόμ. 7, σ. 219).

Εὐλογία. Ἐπιδημίες εὐλογιάς στὴν Κύπρο τὸν περασμένο αἰῶνα εἶχαμε τὸ 1855. Στὸν χρόνον αὐτὸ «θάνατοι ἀπὸ τὴν εὐλογίαν πολλοὶ» ὅπως σημειώνεται στὸ «Χρονικὸ τῆς Λύσης» (Κ. Χρυσάνθης, «Οἱ ἐπιδημίες στὸ «Χρονικὸ τῆς Λύσης», «*Πνευματικὴ Κύπρος*», χρονιά Α', 1961, σ. 396–397), καὶ Α. Πανάρετος «Τὸ Χρονικὸ τοῦ χωρίου Λύσης», «*Πνευματικὴ Κύπρος*», χρονιά Β', 1961, σ. 119). Ἄλλη ἐπιδημία τὸ 1897. Τὸ Χρονικὸ τῆς Λύσης γράφει: «Ἦλθεν καὶ ἡ εὐλογία εἰς τὸν τόπον μας καὶ ἀπέθαναν ὀλίγοι» (Κ. Χρυσάνθης, ἐν. ἀν. καὶ Ἀ. Πανάρετος, «*Πνευματικὴ Κύπρος*», Χρονιά Β', 1962, σ. 164).

Ἅγιος Βησσιανός. Τοπικὸς ἅγιος. Συνήθως ἀπαντᾷ μὲ τὸ ὄνομα Ἅγιος Βηχιανός. Κατὰ τὴν λαϊκὴν ἰατρικὴν θεραπεύει τὸ θῆγμα. (Λεπτομέρειες ἰδὲ Ἀντ. Ἰντιάνου «Οἱ ἅγιοι Βηχιακὸς καὶ Νόμων», «*Κυπριακαὶ Σπουδαί*», τόμ. Δ', 1940–42, σ. 65).

Καρλέττης. Benigno Luigi Carletti (1863–1912). Διερμηνέας καὶ πρωτοκολλητῆς. Ἰδρυτῆς ἰταλικῆς σχολῆς. Ὅπως μὲ πληροφόρησε ὁ Ἀριστείδης Κουδουνάρης.

Πόλεμος, ποὺ ἀναφέρεται ἐδῶ, εἶναι ὁ ἄτυχος πόλεμος τοῦ 1897.

Τζάπρας. Πιερίδης Τζιάπρας (Κυπραῖος) τοῦ Δημητρίου (1852–1928). Ὁ πρῶτος Ἑλληνας μεταφραστῆς στὴν Ἀρχιγραμματεία. Λόγιος. Ἀρχαιόφιλος. Πρόξενος. Πολιτευτῆς. (Λεπτομέρειες ἰδὲ Ἀριστ. Κουδουνάρη «*Βιογραφικὸν Λεξικὸν Κυπρίων 1800–1920*», σ. 145).

Mas Latrie. Louis de Mas Latrie. Γάλλος ἱστορικὸς καὶ μελετητῆς τῆς κυπριακῆς ἱστορίας. Δημοσίευσε ἀρκετὲς μελέτες γιὰ τὴν Κύπρο. (Λεπτομέρειες ἰδὲ Φιλόκυπρος «*Μεγάλῃ Κυπριακῇ Ἐγκυκλοπαίδεια*», τόμ. 9, σ. 347).

Κωνσταντινίδης Γεώργιος τοῦ Μιχαῖλ (1860–1922). Δάσκαλος γιὰ 44 χρόνια στὴ Λάρνακα. Λόγιος. (Λεπτομέρειες ἰδὲ Ἀριστ. Κουδουνάρη «*Βιογραφικὸν Λεξικὸν Κυπρίων 1800–1920*», σ. 76).

Ζαννέτος Φίλιος Γ. (1863–1933). Ἱατρός. Πολιτευτῆς. Δήμαρχος Λάρνακας. Λόγιος.

Ένας από τους ιδρυτές του Λυκείου Λάρνακος. (Λεπτομέρειες ιδέ 'Αριστ. Κουδουνάρη «*Βιογραφικόν Λεξικόν Κυπρίων 1800-1920*», σ. 39).

Κηπιάδης Ίωάννης του Βασιλείου (1868-1898). Γραμματέας και διερμηνέας δικαστηρίων και αστυνομίας. Λόγιος. Δημοσιογράφος. Μεταφραστής ξένων διηγημάτων. (Λεπτομέρειες ιδέ 'Αριστ. Κουδουνάρη «*Βιογραφικόν Λεξικόν Κυπρίων 1800-1920*», σ. 61).

Χριστοφίδης Γεώργιος του Κακουλλή (1884-1932). Έδίδαξε στη 'Αμερικανική 'Ακαδημία Λάρνακας. Λόγιος. Μεταφραστής ξένων πεζογραφημάτων. Συντάκτης λεξικού ιδιωματισμών τής γαλλικής γλώσσας. (Λεπτομέρειες ιδέ 'Αριστ. Κουδουνάρη «*Βιογραφικόν Λεξικόν Κυπρίων 1800-1920*», σ. 193).

Μαυροΐδης Γεώργιος: (1846-1937). Έπιχειρηματίας. Πρόξενος του Βελγίου. 'Αντιπροσωπεύων τὸ Ἑλληνικὸ Προξενεῖο. Δημοτικὸς σύμβουλος Λάρνακος, ὅπως με πληροφορήσε ὁ 'Αριστείδης Κουδουνάρης.

